

บทบรรณาธิการ

คำถาม โจทก์บรรยายฟ้องให้จำเลยทั้งสองร่วมรับผิดชอบโจทก์ฐานละเมิดโดยการกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลาย ซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของโจทก์ ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งความรับผิดชอบเพื่อละเมิดตามที่บัญญัติไว้ใน ป.พ.พ. มาตรา ๔๒๓ ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองไม่เป็นละเมิดตามบทบัญญัติดังกล่าว ศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสองร่วมรับผิดชอบโจทก์ตามบทบัญญัติแห่งความรับผิดชอบเพื่อละเมิด มาตรา ๔๒๐ จะเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้องต้องห้ามตาม มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง ป.วิ.พ. หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๖๓๗/๒๕๕๔ คดีนี้ โจทก์บรรยายฟ้องให้จำเลยทั้งสองร่วมรับผิดชอบโจทก์ฐานละเมิดโดยยกข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันลงข่าวในหนังสือพิมพ์ ท. ว่าเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมโจทก์ในข้อหาผลิตและจำหน่ายน้ำมันเครื่องปลอมในเขตอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย และโจทก์ให้การรับสารภาพเป็นการกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลาย ซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของโจทก์ ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งความรับผิดชอบเพื่อละเมิดตามที่บัญญัติไว้ใน ป.พ.พ. มาตรา ๔๒๓ เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองไม่เป็นละเมิดตามบทบัญญัติดังกล่าว การที่ศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสองร่วมรับผิดชอบโจทก์ตามบทบัญญัติแห่งความรับผิดชอบเพื่อละเมิด มาตรา ๔๒๐ นั้น จึงเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้องต้องห้ามตาม มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง ป.วิ.พ. ที่บัญญัติว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่ชี้ขาดคดีต้องตัดสินตามข้อหาในคำฟ้องทุกข้อ แต่ห้ามมิให้พิพากษาหรือทำคำสั่งให้สิ่งใด ๆ เกินไปกว่า หรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง”

คำถาม โจทก์ฟ้องว่าโจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท ขอให้ขับไล่จำเลยจำเลยให้การต่อสู้ว่า ที่ดินพิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จะถือว่าเป็นการกล่าวแก่เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๙๔๗๖/๒๕๕๔ โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท จำเลยปลูกสร้างบ้านพักอาศัยอยู่ในที่ดินพิพาทโดยละเมิด จำเลยให้การต่อสู้ว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ชายตลิ่งอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จำเลยมิได้กล่าวแก่เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ จึงเป็นคดีฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์ แม้โจทก์จะกล่าวอ้างเรียกค่าเสียหายว่าหากนำที่ดินพิพาทให้บุคคลทั่วไปเช่าจะให้เช่าได้ในอัตราค่าเช่าเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยให้การต่อสู้ว่า

